

Bilag til bet. o. lovf. vedr. straffeloven

For det første fører en naturlig læsning af bestemmelsen til, at tilladelse skal indhentes fra politiet forud for maskeringen. I så fald ville man påføre både borgere og politi et unødvendigt bureaukrati.

Bestemmelsen kunne imidlertid også forstås på den måde, at det i det enkelte tilfælde vil være overladt til den pågældende polititjenestemand på stedet at tage stilling til, om en konstateret maskering eller forsøg herpå kan tillades.

Uanset hvilken forståelse der lægges til grund, synes bestemmelsen at overlade det til politiets frie skøn at afgøre, om en maskering kan tillades som lovlig eller ikke. Det bemærkes herved, at politiet efter bestemmelsen *kan* tillade undtagelse, når der ikke foreligger fare for den offentlige orden og sikkerhed. Politiet kan således også nægte at meddele tilladelse, selv om der ikke foreligger nogen fare.

Det må af retstekniske grunde anses for uheldigt at lade lovligheden af maskeringer m.v., der tjener et legitimt formål, bero på en sådan tilladelsesordning.

Spørgsmål 4:

På baggrund af kritikken ved 1. behandling af formuleringen af det foreslåede § 134 b, stk. 3, udbeder udvalget sig ministerens forslag til en omformulering af bestemmelsen i relation til grundlovens bestemmelser om demonstrationsfrihed.

Spørgsmål 5:

Hvorledes skal den foreslåede § 134 b efter ministerens opfattelse udformes, hvis den skal være anvendelig i praksis?

Svar:

Efter Justitsministeriets opfattelse kunne en bestemmelse om et maskeringsforbud f.eks. udformes på følgende måde:

»§ 134 b. Den, der i forening med andre personer færdes på offentligt sted med ansigtet helt eller delvis tildækket med hætte, maske, bemaling eller lignende på en måde, der er egnet til at hindre identifikation, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Forbudet i stk. 1 gælder ikke for tildækning af ansigtet, der foretages for at beskytte mod vejrliget, eller som tjener andet anerkendelsesværdigt formål.«